

Док цео западни свет не може чуду да се начуди - да "Фејсбук", "Твитер" и остале друштвене мреже служе као савршено средство за масовно шпијунирање, то јест за суптилну контролу, док поједине новине објављују невероватне чињенице да целокупна историја тумарања по интернету у Великој Британији сада може да буде доступна полицији и тајним службама, те да сваки човек лако може да постане "предмет обраде", и док се интернет користи пре свега за скретање пажње јавности са једне опасне афере на другу - као што је случај са откривеном глобалном педофилском афером названом Пизагејт, која се покрива скандалозним хапшењем и одвођењем у лудницу америчког репера Кање Веста јер се усудио да искочи из матрикса, мало ко не види да спровођење масовне контроле добија димензије равне онима које су описивали Орвел и Хаксли.

У мање развијеним информационим друштвима, ствари се, међутим, одвијају онако како је једино могуће. Употребом људског фактора. Сиромашна Србија, наравно, такође користи друштвене мреже, а пре свега "Твитер" као извор информација значајних за будућност земље, па су се тако у последње време поруке на "Твитеру" испостављале као кључни политички аргументи чак и у Народној скупштини.

Ипак, пошто не може озбиљна држава да се ослони само на сто четрдесет карактера, колико у поруци омогућава "Твитер", наши су се досетили далеко бољег метода за

држање ствари под контролом.

Уколико Скупштина Србије усвоји нови предлог закона о становању и одржавању зграда, Србија неће имати о чему више да брине. Институција такозваних професионалних управника зграда, који ће имати право да улазе у станове без дозволе власника и судског налога, пописују станаре и цинкаре подстанаре, испоставља се као прави мињон из посластичарнице домаћих десерта.

Неће имати више нико да брине ни о чему пошто ће плаћени Илије Чворовићи имати ћагу да са поносом и ревношћу пријављују сумњиве комуналној полицији. Лепота овог пројекта лежи у чињеници да ће станари плаћати свог локалног жбира: управник води евиденцију ко где живи, а ако је креативан записаће и још понешто о сваком станару, шпијунираће подстанаре или рођаке са села, ко шта слави и колико је гостију имао, да ли је било радости кад је наређено да се тихује, и обрнуто, и што је најзанимљивије, имаће право да уђе у свачији стан, без налога.

Невероватно је да се нико није досетио да управнику зграде повери и резервне копије од поштанских сандучића, како би евиденција о животу, рачунима, дописима и комуникацији станара, била доступнија, пошто и пореска мора од нечега да живи. Фамозни управник зграде добија дужност да открива подстанаре и да их пријављује пореској, како би се наплатио порез од 20%, па онда управник постаје заиста обавља и посао пореске управе, али и МУП-а. Иако по Уставу нема свако право да контролише где ко живи, јер о томе регистар води МУП, управник се испоставља као бог и батина у згради, па је оно што ће станари морати да му дају за плату, у ствари мало, с обзиром на то колико ће да их шпијунира.

Додајмо томе и мали податак - ко три пута не дође на састанак скупштине станара, губи право да гласа о стварима које га се тичу. Ревносни хаузмајстор и приватни шпијун може да сазива састанке једном недељно, и он сам постаје нека врста ходајуће месне заједнице, наше нове породице.

Тако живот у стамбеној згради прети да постане живот у институцији. Могуће је, наиме, замислити, како ће после васпостављања плаћеног шпијуна по зградама, неко доћи на идеју да обједини интернет у свакој згради, или да спроведе централну климу, или да забрани отварање прозора. Ако Илија воли да иде раније на спавање, није нелогично претпоставити да се уведе обавезно гашење светла после једанаест увече, као и да се инсталира аларм за рано буђење целог комшилука, пошто мора да се ради, ради и само ради. Такође би могла да се организује и додатна активност Илије Чворовића - инспекција комшијског ђубрета, пошто ништа толико не говори о животу човека, његовим навикама, стремљењу, укусима, материјалном стању, лажима, претворности, настраностима и идеологији - као његове кесе за ђубре.

Западни свет живи у матриксу информација, а ми, богу хвала, остајемо верни сопственој комедиографској традицији. Шпијунажа из хаустора је увек давала фантастичне резултате, а са новим управницима живота, нама шпијунке на вратима више неће бити потребне, пошто ће врата наших живота, по закону, морати да буду широко отворена.

(Вечерње новости)